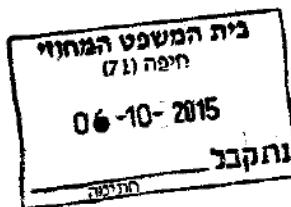

בית המשפט המהוות בוחרת
ארצא י' בכירוגרף שוקה בע"מ
4066-10-15
ס.ג. ציון; וובגן ציון
תאריך תביעה: 06 אוקטובר 2015
שם התביעת: פחמן ליבנברג

תקנות הובגנות יזומות, הש"ע-2010

3 טופס

(חקנה 19)

הudge להנעה בידי המשפט¹

לכבוד

 מנהל בית המשפט ✓

תובע: הudge לפי חוק הובגנות יזומית

מספר תיק: ת"צ 10-15

בבית משפט: המוחזק חיפה

שמות הצדדים: 1. אביתר ארמא – ת.ז. 34511568 באמצעות ב"כ עוזי אבידר אמלן

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נור

1. בני ציון שוקה בע"מ – ח.פ. 510943087 2. בני חנא שימושים בע"מ – ח.פ. 511162117 באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עוזי אבידר אמלן

כתובת: מרחוב הרצל 30 * ת.ד. 765 • בית-שאן 1171601

חקיד בהליכך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הזדעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל צרכניין ואו לקוחותין של המשיכות ובכללים המבוקשת אשר החששו עימן בין אם במישרין ואו בין אם בעקיפין באמצעות עסקה, כהגדרה בחוק הגנת האזרקה, השם "א – 1981, ורכשו ואו צרכו שמן תריס בתוכולת של 3 ליטר חמיוכאים/המשוקם באמצעות המשבה 1, [מווצר שמן מירש שוקה] באמצעות המשבה 2 [מניר שמן תריס soliter להלן: "המווצרם"], תוך אמנה והסתמכות שמא המווצרם הניל בכינול בריאם יותר ועריפים על-פני מווצרם מתהרים אחרים עת גרטו זהה לתונם הואר וחברור להם, רק בדין, כי המשיכות השיפוי על בחירותם הרצינית בגין דין ובצורה אסורה ובבלתי הוגנו, וגרמו להם ביידיען ובמכוון לטרם שמא מדובר במוצרם יותר מאשר להעדרם על-פני מווצרם מתהרים ו/או לשלם מחר קיר יותג, ביחס למוצרם המתחררים, בגין מווצרם אשר ערכם התיר להיות יותר גברוה; מעורב בשgestה הבקשה: 6.10.15; שאלוות של עבדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה: כמפורט בבקשת אישור הובגנה יזומית המציג; תמצית הבקשה לאישור הובגנה: כמפורט בבקשת אישור הובגנה יזומית המציג; הסעד המבוקש: כמפורט בבקשת אישור הובגנה יזומית המציג; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 37,500,000 [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק:
ההחלטה בית משפט בדבר אישור הובגנה יזומית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עלילות הובגנה והשאלות של עובדי או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנתבעים: מילוט[];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא בוח מייצג במקום

1. פורסם ק"ת תש"ע מס' 69 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

תובע מיצג או בא כוח מיצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;
 לא הוגשה לבית המשפט, בתקן התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מיצג או בא כוח מיצג
 במקום כל התובעים המיצגים או כל בא כוח המיצגים בתובעם יציגת אשר בית המשפט
 אישר את הסתלקותם או מען שנבחר מהם להמשיך בתפקידו לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

תוגש בקשה לאישור הסודד פשרה לפי סעיף 18(א) לחוק;
 החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;
 אחר:

להודיע זו מצורפים המסמכים האלה:

- בקשה לאישור תובענה יציגת על צורפתהיה
 .1
 .2
 .3
 .4
 .5

6.10.15

ת"ץ-15-10-בבית המשפט המחויז בחיפהבעניין:

34511568 אביבית ארמא – ת.ז.

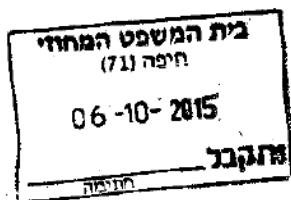
下さい ביב' אביעד אמרלג – משרד עורכי דין [מ.ר. 51676]

מרחוב הרצל 30 • ת.ד. 765 • בית-שאן 1171601

טלפון: 04-6481435 § פקס/amilia: 04-6481434

התובעת

נ ג ד

1. בני גיוראי שוקת בע"מ – ח.פ. 510943087 מרחוב המשביר 6 • ת.ד. 25163 • חיפה 3125101
- 2.Bei Chana Shemeshot בע"מ – ח.פ. 511162117 מרחוב העבודה 21 • ת.ד. 21025 • נסלה-עלית

הנתבעות

מהות התביעה: עולות ארבעים לפי חוק התקנים, צו גנט הצרך, חוק הגנת הצרכן, חוק החזיות, פקודת הניקון, חוק עשיית עשר ולא במשפט, וחוק יסוד: כבוד האדם ותיירותו

סכום התביעה האישית: 84.00 ₪סכום תובענה הייצוגית: 37,500,000 ₪כתב תובענה ייצוגיתמבוא

1. התובעת מתכבדת להגיש לבית המשפט הנכבד כתב-תביעה זה בתובענה ייצוגית כמפורט בהוראות חוק תובענות ייצוגיות, תש"יו – 2006 ותקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע – 2010.
2. התובעת תהי מיוצגת במסגרת תובענה זו ע"י בא-כוחה, כאמור בכותרת כתב-ה התביעה, וכתובעה להמצאת כתבי-דין תחיה בכתובת בא-כוחה חנ"ל.
3. כל הטענות השבדתיות הנטעןות במסגרת כתב- התביעה זה, נטעןות בהשלמה הדזית; כל הטענות המשפטיות, הטענות במסגרת כתב- התביעה זה, נטעןות בהשלמה הדזית, אורם היכן שנון לא מתיישבות ביניהם,thon נטעןות לחלוון.

מצדדיים

4. התובעת הינה תושבת בית-שאן, היא הייתה צרכנית ו/או לköווה של הנتابעת עד לקרותה האירוע נשוא תובעה זו.

5. הנتابעת 1 נוסדה מ-1930 וכיום חברה מובילה ביובה, יוצאה ומיוקם מוצרי מזון שונים לצרכניהם, הנتابעת פעלת ומוכרת את מוצריה השונים (הן באמצעות שיווק ישיר, חפצה וכי"ב), בחקלאים ורבים ובין הגבויים ביותר במשק הישראלי! כזו מחויבת היא להווג כלפי צרכניהם/ליךותה בראש ובראונה על-פי דיני הצרכנות ובמידה של אחריות, הוגנות והגינות. להווגה ניתן לבקר באתר תחרשתה שלה – www.shukha.com

6. הנتابעת 1 המכילה שוקה ומשוקת, בין השאר, את המוצר שמן תירס עם סימן "ללא כולסטרול" ובניגוד למתחייב על-פי דין.

7. הנتابעת 2 נחשבת לחברת המובילה ביובה, שיווק וחפצה, בין השאר, של מוצרי מזון ואף בבעלות רשות מרכולים; כזו מחויבת היא להווג כלפי צרכניהם/ליךותה בראש ובראונה על-פי דיני הצרכנות ובמידה של אחריות, הוגנות והגינות.

8. הנتابעת 2 המכילה שוקה ומשוקת, בין השאר, את המוצר שמן תירס *soliter* עם סימן "ללא כולסטרול" ובניגוד למתחייב על-פי דין.

עניןיה של התובענית

9. התובענית דן עניינה בהתנהלותן החומרה של הנتابעות שנעשית ב对她 שיטתי ומכוונת תוך הטיעת צרכנים, אינוס בחירותם וכן עשייתם ויכול בורותם כאשר הנتابעת מרשota לעצמן לשמן את המוצרים בחוות, באופן גלי לעיני הצרכנים ובעת הצוגט למקרה במוצרים "ללא כולסטרול" דבר הגורם לצרכנים ליפול ל-"פלבדת זוביבים" באמצעות שם מא המוצרים יותר בריאות ואו עקריפט על פיו מוצרים מתחרים בעוד שדיunit העובוזת כי כולסטרול נמצא רק במזון מה כתם ולא בטעו מז חצמת בגון במרקע שעסקנו – בKİLIOT לאחרות זה שהמוצרים הם "ללא כולסטרול" זה לא בכלל טיבם ואיכותם של מוצרי הנتابעות אלא בכלל העובודה שלא יכול להיות כולסטרול במוצרים, כל זאת בניגוד להוראות התקינה והישראלית הרלוונטיות ותקנות בריאות ה张扬ו השונות.

10. מטרת הנتابעות בעשותן כן היא לזכות ב יתרון יחסית ונתירותם בלתי הוגנת לטובותן שעה שכן מסמנות את המוצרים בעובודה ו/או נתון שיש בו כדי להזכיר את תפק ולחפשו באופן פסול, ראוי למני ולפנות לצורך/רכישת את המוצרים או להלפין לחייבן מציקת מוצרייהן של חברות מתחרות המשוקות מוצרים זהים ו/או אולי אף עדים בטיבם ובאיכות ובכך

למקסם את רוחיתך תוך הצגת המוצרים כבעלי יתרון ייחסי ברמת האיכות ואו תבריאות
שאמור הצרוך לחפיק מיצירותם בעוד שידיעת הדברים לא מיתותם יש בה כדי בחפות
באופן שימושו ממערכות ואו איניותם של מוצרי הנتابעות.

רקע עובדי

11. התובעת נוגה לרכוש ולצורך את מוצרי הנتابעות ובפרט את המוצרים נשוא התובעה
במשך מספר חודשים, בין היתר באמצעות רשותה המזון תקפוניות, המרכיבים והחניות
השכוניות בהתאם תוך הסטמות על מה שנרשם ושם במוות המוצרים.

12. הסימון המופיע על אריזות המוצרים היו הכליל הראשון, שלא לומר, היהדי המשמעותי
וחapkטי של הצרן, שבאמצעותו נפטר בשל השוק, מצטמצמים פערם המדיע המובנים
והקיים בין הצדדים ואשר מאפשרים ריכישת מוצרים בצד שמאלת וחופשית על פי
רצון הצרן. כאמור לעיל התובעת חטא ורשום סימן מטענה, ובשותן כן חשפו את
הצרניים לאוות סימן מטענה אשר יוצר תלות וסתמכות בקרבת זרדים משוחבים בכך כי
פיצוי וכי שעוד יבואר בהמשך.

13. התובעת נוגה לרכוש את המוצרים באמונה שלמה ויעזרת שם המוצרים הניל ברטאים
יותר מאשר המוצרים נוכת המוניטין הרבה שיש לנتابעות ונוכת המחיר היקר המשולם.
יחסית על אותם המוצרים זאת בחסתמך על סימן המוצרים במוצרים "לא בולסטROL".
זאת באופן דומה לדרכ שבת התובעת נוגת לרכוש מוצרי מן אחרים שנג בעם מסתמכת
חיא על סימן המוצר אינדיקציה לטיב המוצר ואיכותו. בהיות התובעת צרך מן המניין
חשפה, מאוון הסימן הניל, לחובב כי המוצרים באמות בראים ועדיפים על-פני מוצרים
אחרים של חברות מתחרות המשוקות מוצרים זהים של שמן תוס.

14. התובעת תטען כי באחת ההזדמנויות במסגרת מסע הקניות נחשפה למוצרי שמן וירט של
חברות מתחרות שלא היה בהם סימן או אינדיקציה שם המוצרים הניל "לא מכילים
בולסטROL" ובכך גרטה התובעת לתומה כי אותם מוצרים מתחרים נתנוים ברמתה האיכות
והבריאות מלאה המשוקים באמצעות הנتابעות. התובעת אף לא הבחינה בשום סימן שיש
בו כדי להשפיע באופן פסול על בחירתה לצורק את המוצרים המתחרים או להימנע מזאת,
ומשכך תחילתה התובעת פנתה ליעוץ משפטי מתאים כדי לבדוק אם הנتابעות מהג
ונוגות לסמן את המוצריםandan.

15. ביעוץ משפטי שניתן לתובעת נמסר לה כי הסימן "לא בולסטROL" במוצרי הנتابעות
במקרה דן חינו מטענה ובניגוד לדין כאמור.

דין

16. עסקינו בנסיבות אשר דרכו ברgel גסה על כל צרכניון ו/או לכוורתיהו של הנتابעות ובכללם התובעת אשר התקשרו עימן בין אם במישרין ובין אם בעקיפין באמצעות עסקה, כהגדורתה ברוח הגנת הצרכן, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן", ורכשו ו/או צרכנו שמו תירס בתוכלה של 3 ליטר למילואים/חמשושים באמצעות חנתבעת 1, [ומוצר שמן תירס שוקחת] באמצעות חנתבעת 2 [ומוצר שמן תירס soliter] [להלן: "המוצרים"], תוך אמונה והסתמכות王某 המוצרים הניל במקורם בריאים יותר ונדייפים על-פני מוצרים מהותיים אחרים עת גרסו זאת למונם האיל והתרבר להם, רק בדיינך, כי הנتابעות השפיעו על בחירותם הצרכנית בגיןך לדין ובצורה אסורה ובלתי תוגנת, וגרמו להם ביוזען ובמכoon לגורוס王某 מדבר במוצרים יותר בריאים, בגין מוצרים מהותיים אחרים עת גרים יקר יותר, ביחס למוצרים המותרים, בגין מוצרים אשר ערכם אחרים ואו לשלים מתייר יקר יותר, וזאת כפי שעוד נבואר בהמשך. דבר זה גרם לקיטוח זמתם הדרכנית תוך הטעינות ושיקות עת ניצל הנتابעות את ברוותם של הצרכנים והוסר ידיעותם באשר להוראות דין ומהיקות בנסיבות תענין, והכל מען מקומות רוחיהו, תוך פגעה בחופש הבחירה של הצרכנים, בנסיבות הקניינית, באוטונומיה של רצונם למש את זכותם הצרכנית חביבית – המתחatta בין הילך לאפשרות להשות בון מוצרים מהותיים ללא השפעה אסורה כמו גם אפשרות לבחור לצורך מוצר בקרה מושכלות וחיוונית עבור הצרכנים שיש בו כדי להשיא את תעלתם.

17. הנتابעות רמסו ברgel גסה את הוראות התקנים הישראלית הרשומים הקבועים בסעיפים 8(א) ו-9(א) לחוק התקנים, תש"ג – 1953 (להלן: "חוק התקנים") – קרי: תי"ג – 1145 – סימן מצו ארצו מראש עדכוני (להלן: "התקינה"), סעיף 2(א) לצו הגנת הצרכן (סימן ואירועה של מוצרי מזון), תשנ"ט – 1998 (להלן: "צו הגנת הצרכן"), תקנה 3(ג)(3) לתקנות בריאות הציבור (מזון)(סימן תזונתי), תשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות בריאות הציבור – ריפוי – סימן תזונתי"), תקנה 2 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (איסור ייחוס סגולות ריפוי למצרך מזון), תשל"ח – 1978 (להלן: "תקנות בריאות הציבור – ריפוי") ותקנה 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון)(סימן), תש"ט – 1935 (להלן: "תקנות בריאות הציבור – סימן"). כל ההוראות הנ"ל מעידות על רמיית זמויות צרכניות כליל ואף מעידות לכך עדים כי הנتابעות מציבות בכך עיניהם רק את האינטנס שלתן להשיא את רוחיהן ותו לאו.

טייעון משפטי

עלות לפי חוק התקנים, צו הגנת הצרכן, תקנות בריאות הציבור – סימן תזונתי, תקנות בריאות הציבור – ריפוי ותקנות בריאות הציבור – סימן:

18. הנتابעות מפרות את הוראות סעיפים 8(א) ו-9(א) לחוק התקנים בכך שחש מועלמות במידע מהותנן ליבא/לשוך את המוצרים לפי דרישות תקינה רשמית ו邏輯ית, קרי: תי"ג 1145

על עדכונו אשר מחייב את הנتابעות לසמן את המוצר באופן שאיתו מטעה צרכנים ומשפיע על שיקול דעתם ועל החלטותם הכספיות לצורך את המוצרים או להימנע מכך.

19. יודגש כי סעיף 2(א)(1) לço הגנת החקין מחייב את היצרך/היבואן/ח المشוק ובכללן הנتابעות לסמנו את המוצרים לפי תקן ישראלי 1145. עיון בסעיף 3.3.3 לתקן ישראלי 1145 מראה באופן שלא משתמע לשתי פנים כי הנتابעות התעלמו ממנה ופעלו בងיאוד להראותיו, שכן הסימון לא היה נכון וחטעה את ציבור הכספיים מארוח וסימון המוצרים בסימונו שלא מכילים כוֹלְסְטוּזָל הוא סימון מטעה בעילן אשר קם בשיעור קומתו נוכח העבדה כי הנتابעות מנוסת לשוק את המוצרים כבראים יותר ואיכותיים יותר מ מוצרים מותחים תוך יציקות לעובזה כי המוצרים "אין מכילים כוֹלְסְטוּזָל" כאשר "העובדיה" שאינה נמצאת בנהלות הכלל כי כוֹלְסְטוּזָל לא יכול להימצא במזון שמקורו מן הצמח כמו במקרה דן אלא רק במזון שמקורו מן חטי.

3.3. כל סימון יהיה נכון, לא מטעה ונitinן לתוכה.

20. עד תטען התובעת כי התנהלותן של הנتابעות נוגדת את דרישת סעיף 3.4 לתקן ישראלי 1145.

3.4. לא יצווינו בסימון של המוצר סגולות רפואי המיחסות למזון, ולא יצווין בסימון כי צרכתו USEFUL לא לבניע מחללה כלשהי.

21. סימון המוצרים כמושגים שלא מכילים כוֹלְסְטוּזָל מציב אותם, בעיני החקין, ב יתרון יחסית ובקטגוריות המוצרים הבריאים והעדיפים על פני מושגים של חברות מתחרות המיסמנות את מושגייהם כדין ומונעות מליחסם למוצריהן סגולות רפואי כלשהן. עת הנتابעות סימנו את מושגיון במוצרים ללא כוֹלְסְטוּזָל, הן למעשה רימו את ציבור הכספיים וגרמו לו לחסתמך על עבודה מטעה וגרמה להם לחטאך ולהשוו שמא מדובר במוצרים בראים יותר ממוצרים אחרים של חברות מתחרות.

22. יתרה מזו, תטען התובעת כי הנتابעות מנצלות את דרישת סעיף 3.13 לתקן 1145, שהחלה לשונו, ומנסות לשוק את מושגיון כמושגים בראים שלא מכילים כוֹלְסְטוּזָל תוך ציון מזו זה בחזות המוצרים באופן גלי עליון החקין בשעת הצגת המזון למכירתו דבר אשר עלול, ברוב המקרים, להפיל את הכספיים לאוთה "מלבדות זבובס" ולהחותמך על האמור שמא מדובר במוצרים יותר בראים בהשוואה למוצרים אחרים של חברות מתחרות שיכל להיות שם עדיפים על פני המוצרים של הנتابעות ברמת האיכות או המהיר.

3.13. כל פרט הסימון המודדים בתקן יסומנו על חפניות החיצוניים של הארץ. שם המזון, התאריך (או טלפון), ציון המקום על ארץ המוצר שבו מסומן התאריך) והתוכלה יסומנו באותו צד של הארץ, המועד להוות גלי עליון החקין בשעת הצגת המזון למוכירה. חוראות סעיף משנה זה חלות גם על הסימון בלועזית, אם סומנו⁴⁴.

23. בהמשך לאמור לעיל ובהמשך זה כוחה לטענה זו, הטعن התובעת כי הנتابעת 2 בנוספּ לאמור גם ציינה בחזיות האיטה ומעל לסימון "ללא כולסטרול" אישר של לב האדם וזאת ככל הראה חלק אינטגרלי מתוכנותה ו邏輯ית לשיקום המוצר והואמו. אין עוררין כי עצם בחירת מיקום זה על-גבי תוויות המוצר מעידה על כוונת הנتابעת 2 ו邏輯יתה כי מדובר במיקום אשר מושך את עיני הצרכנים ומפלים "יכזובים" למילמות חטיבת המוצר מהמדפים תוך אמונה הצרכנים שמא דובר במעשה לא כולסטרול אף על מנת לנוד את שיוקו חוסיפה הנتابעת 2 אישר של לב האדם.

24. התובעת עוד טועה כי אופן סימון מוצריים בתויה – "ללא כולסטרול" מהויה ייחוס סגולה ריפוי למוצריים אשר אסורה על-פי תכנית האיסור לפי תקנה 2 לתקנות בריאות הציבור – ריפוי בנוספּ לאמור עצם הוספה אישר של לב האדם מעלה הסימון האמור באשר למוצר של הנتابעת 2 אף מתחווה הפרה לתקנה 2(a) לתקנות בריאות הציבור – ריפוי ואף עצם סימון ערך הcoliسترול בטבלת הערכים והتوزונטיים באשר למוצר של הנتابעת 2 מתחווה הפרה בויטה לתקנה 3(א)(3) לתקנות בריאות הציבור – סימון תזונתי מאחר והסימון הנכוון של עד הcoliسترול במוצר אמר לחוויה פחות או שווה ל-5.5 מג' בנגדו למה שסומן בפועל בערך של אפס – יודגש כי עד לא זמן הנتابעת 1 אף נקטה באותה שיטה עד אשר תוכן אופן הסימון הנכוון רק לאחזרנה.

25. התובעת עוד טועה, בהמשך לאמור, כי יש בסימונים האמורים כדי להטעות את הצרכנים ובכללן התובעת, בגין לתקנה 6 לתקנות בריאות הציבור – סימון, לחשב שמא המוצרים של הנتابעות עדפים ברמת האיכות והמרקם על-פני מוצריים אחרים ואף יש באופן סימון זה כדי לשדר את הצרכנים לצרוך את המוצרים הנכוון תוך זה שהנתבעות לצרכנים אך כפי שיפורט עוד בהמשך.

26. אין ספק כי אופן הסימון הנכוון יש בו כדי להשפיע בצורה מגונה על בחירתו של הצרכן לחשוב כי מדובר במוצריים בריאותיים ואיוכוטיים יותר על-פני המוגברים המתחרים ואף יש באופן סימון זה כדי לשדר את הצרכנים לצרוך את המוצרים הנכוון תוך זה שהנתבעות גורמות להם אוביל גם לשלם סכום יקר יותר בהשוואה למחר המוצרים המתחרים שהם לא פחות טובים ולחלהן יש בהשפעה אסורה זו כדי לעודד צרכנים לצרוך את מוצריו הנتابעת על-פני המוגברים המתחרים.

עלילות לפי חוק תגינת הצרכן

27. הנتابעות היקן "עובד" מתוקף היותן, כל אחת בתורה, תאגיד מסחרי המייבאות/המשווקות מוצרי צריכה ובין השאר המוצרים עסקין.

28. התובעת הינה צרכנית של הנتابעת אשר התקשרה עימן בעסקה לרכישת המוצרים המשווקים באמצעותו כמתואר לעיל.

29. בחתקשורותן של הנتابעות עם התובעת עברו הראשונות באופן חמור על איסור הטעיה כפי שהוא מוגדר בסעיף 2 ו-2(ב) לחוק הגנת הצרכן כאשר על חומרת האיסור אנו למדים בדינא 5712/0 (עליו) יוסף ברזgi נגד בזק – חברה ישראלית לתקשות בע"מ ואלה, (להלן: "יפרשת ברזני"), שם נאמר:

"האיסור זהא על התהונגה, ועטוק עבר על לאו של איסור הטעיה גם אם דבר שטמא עשות – בנסיבות או במלח – אך יעלול להטעות" צרכן, קרי גם אם איש לא הטעיה כלל מאותו דבר שעשה. כנראה מכך, וכהוראת סעיף 23(א)(ג) לחוק, עטוק עבר עברו ונפנ' לענש אם "עשה דבר היעול להטעות צרכן בגין תלותאות סעיף 2". סעיפים התהונגה הנדרש בהוראת סעיף 2(א) סטנדרט גבוה
הוא מע התקובל בהוראות חוק אמרות...".

30. הנتابעות פועלות בשיטתיות באופן שבו הן מפחיתות את ציבור הזרים ובכללן התובעת, עת הן נמנעות מלטמן את המוצרים בהתאם להוראות הדין המחייבות כמפורט לעיל ובכך מונעות בעד הצרכן לבצע השוואה מושכלת בין המוצרים בשוק על-מנת מבחור בחופשיות ולא השפעה אסורה והסתמכות מוטעית את סל צירבתו האופטימאלי כראות עינו.

31. חוק הגנת הצרכן כשמו כריזא, לשון מורות החוק מלמדת כי המחוקק ראה צורך של ממש בווסות מazon הכוheiten בין העוסקים (בדמות הנتابעות) לבין הזרים (בדמות התובעת), וזאת לשם שמירה על זמירותם של האחוריים ומוביל לפגוע באינטרסים הכלכליים של הראשוניים מעבר לדריש.

32. הנتابעות מנצלות, למehrת הצער, את מעמדן מחד ואת בותחו של הצרכן מאייך עת נהוגות להימנע מסימנו המוצרים נשוא התובענית כדיישת הדין המתיבב כאמור וזאת למען קרוסוט בוכות תבירה זההוואה של הצרכן בכדי להניעו לצורך את המוצרים של הנتابעות ולהימנע מצריכת מוציאי תחרויות המתחזרות תוך הסתמכות הצרכן על המציג המפעעה אשר טמנו לו והנתבעות.

33. הנتابעות מברו וסימנו, בידוען, מוצרים באופן שיש בהם כדי להטעות זרכנים ולגרור אותם לרכישת המוצרים תוך הסתמכות מוטעית על מה שנרשם ותוך בורות וחוסר ידיעה למה שנדרש בדיין וכן סביר להניח כי הנتابעות השפיעו בצורה לא הוגנת על בחרותו של הצרכן להעדין את המוצרים על-פני מוציאי חברות מותניות אחרות.

34. יפים דברי כבוד בית המשפט ברע"א 2837/98 (עליו) שלום ארץ ואלה נגד בזק החברה הישראלית לתקשות בע"מ:

"הטעיה היא העולה כזבת. הטעיה נוצרת כאשר קלים פל' בין הדברים הנאמרים או המושתרים) לבן המציאות. הטעיה יכולה לבוש שתי צורות: אחת, הטעיה במשהה על דרכן מנג' שוויא הכלל פרטם שאינם תואמים את המציאות; שנייה, הטעיה במדהל, קרי: אי-
ילני פרטיים מקום שיש חובה לגלותם."

התנהלות חותבות מול לצרנין, בוגוד לטעיפ 3(ב) לחוק הגנת הצרכן, יש בה לכדי ניצול בורותם, לאכזריותם לצרכניות הקבות עלי-פי זין, והשעה בלתי חוגנת על הצרכנים לשם ביצוע עסקה עימם; אופן החותבות זו נשק לכדי שركים תוך ניצול בוותח למערכת היחסים ופעריו הכספיים העצום斯基ים בין התובעת או הצרכנים לבין החותבות.

.35. ובטרפו של פרופ' דויטש בעמ' 442, מתייחס לטעיף 3 לחוק הגנת הצרכן, נאמר:

"הטעקה אינה חייבת להתייחס למאבים קיצוניים שהם בנסיבות חריפה מתקשות יגורם טק חריף. נראה שדי בכך שמדובר או בשירות בטשי אשר הצרכן נגש להם, אין במצבו תלות סבירותם בזמנו."

.36. כן בעמ' 443, נאמר:

"באשר לשונו הטעקה הכלמי ציינתי לעיל את העובדה כי בדעתו הכלמים לא קיימת ביום עלה עצמאית בעינו זה. הרקמה של עילית זו בקשר לצרכני דונאך, ולא בקשרים אחרים, עשוי להוביל על השקפה של המוקש בדבר קיום תלות של הצרכן בזעם. באופן מהותיב את חזיו בזיהות מיזמת מפני חשש לניצול לרעת של אמון זה על ידי השחק".

.37. בהמשך לאמרו לעיל יוזג שוב כי קלים פער כחות ואינפורמציה בוטים וחריפים בין הצרכן לבין החותבות וכי האתגרו, בתוך תאגידי ענק, בוראות באופן סלקטיבי ומובחר אליו אינפורמציה להביא לידיут הצרכן אשר עשויה להשפיע לטובתו על התוננותו הצרכנית שתביאו בסוף הדם לצרכי המוציאים. במובן דברים זה הצרכן היו חסר אונים ואין לו מלבד לתת אימון במצו אשר הציגו לו הנتابעות והוא בתגובה שבי לחסדי הנتابעות האמין לתומו בימה שהבחן והסתמך עליו ובסוף יצא עסקה לפועל; אין עוררין כי בדרכן התחנהלות שתוארה לעיל מנצלות החותבות את תמיונותם של הצרכנים והאימון אשר נתנו בהם.

.38. בקשר זה ראה דברי פרופ' דויטש, עמ' 444:

"חוק הגנת הצרכן אינו דורש תרימת של התאמים בהיקף בלתי סביר מהמקובל, אלא די בכך שחתנים חורניים מהמקובל ומת לא. על זה יש להוסיף כי המשפט אין רוחת

בהתאם להנוגט בדור כל סוף פסוק; אך אם תחאים מסוימים מוגבלים, עדין מעת להביעו תחאים אלה דרך כו' חיתוך נורטובי ולאפשר לזכרן הסתלקות מהוויה אם הדוד חמוץ בלט איננה רואה».

39. הנקבעות כך הפרו ובנוסף את סעיף 4(א) לחוק הגנת הצרכן, שעניינו חובת גילוי תוכנות אחרות הדועה למתבעות. לא כדין המחוקק אוסר על סימון מוצרים, כמו המוצרים עשוין מלazziו שכיבולו הוא יותר בריא ממווצרים מותחרים ובעל סגולות רפואי, וכן בא המחוקק ודרש מן היצרן/יבואן/המשוק למסנן את המוצרים בצוותא לא מטענה המעודדת תחרות ונטולת השפעת אסוציאציות אשר יש בהן כדי להאייר את דרכו של הצרכן לצורך קבלת חליטה ארגונית מושאלת מרכי לחשופו לעליון בכל דוד שאית.

40. סעיף 36 לחוק הוגנת הצרכן קובע כי עסקין בהוראות חוק קונגניטיות שלא ניתן להנega עליקן, בגין מודול לזרק שבה נותגות הנתקבות, אשר פעולות בגיןו להוראות חוק הנ"ל ובצד חופשיה כפי שעהלה על רשותו בעניינו אופן סימון המוצר כמבחן לעיל.

עלות לפי דיני החטאים

41. חוסר תום לב – הטענה הולעתן של הנتابעות לקרה ביחסו תומם לב משוויה בשלב הטירות-הזהויות. גורמים בלשוניים נזקינים ליחסו החונני

42. חסר תום תלכ' מתבטה בדף שהנבעות מטעות, בזדען, את ציבור צרכנות ובכללים התובעת בכך שמרומות לצרכנים להשתמך על כביכול סימן טיב המוצר ובכך משפטות על בחירתו הצרכנית בצורת אסורה ומונופוליטיבית ופוגעות בזכויות השוקון לצרכן על-פי דין וזאת בכונה למקם את רוחחין ולמנוע بعد החרבן לממש את זכותו הצרכנית להשותה בין המוצרים שקיימים בשוק ולבחור את כל קניותו האופטימאלי על יסוד תנאים אמיטיים (בלתי תלויים).

43. חטיה לאפי סעיף 15 לחוק החזים בכך שהנתבעות משוקות את עצמן כמי שפועלות על-פי דיני הרכנות המטיבים עם הרכנים, כפי שפורסם ביתר שעת לעיל ובאותה המرةת של חלק מהן, וכן מהתביעה העסקת בין הרכן לבין הנتابעות ומקבלות האחירות לדין או מולא התמורה; נוצר למעשה אילו הרכן היה מודע לכך כי המטרים אשר רכש מהנתבעות משוקים ותיק השפעה אסורה עלייו, תוך הסתרת מתוניות תיוניות ובניגוד לדרישת הסימנו על-פי דין, או כי התייחס הסתרות גוביה לפחות, כי הרכן היה נהוג באורה שונה ולמכורילה היה נמנע מלהתקשר בעסקה מול עסק אשר מנצל את תמיותו, מטעמו וגורם לו להסתמך על מגז אסור אשר מושפע על החלטתו הרכנית בגוראה אסורה ומוננה בעוד שהנתבעות מתimoreות להיות כמי שפועלות על-פי דין.

44. חובת הגילוי של הנتابעות נגורת מוחבון לפי סעיף 12 לחוק החוזים; בדברי פרופ' גבריאלה של בספרת, דיני חוזים – חלק כללי: לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי; עמי :

: 319

"סעיף 12 לחוק החוזים קובע בידיעו את חובת המהוג בדרכן מקובלות ובתומן לב ממשא וממן לקראת כרימתן של חוזה. מוחבה כללית זו נורמת גם חובת גלויין של עבודות מהותיות בisdiction המשא וממן. הפרטה של חובת הגילוי לפי סעיף 12 מחייבת הטעיה על פי הסיפה של סעיף 15."

45. יפים לעניינו דברי כבוד השופט שמאר בע"א 7/81 (עליו) פג'דר – חברה להשקעות פתוחה ובנין בע"מ ואחר' נגד זiad קסטרו:

"יש נסיבות, בין חובת על הצדדים לנתקט פעלה אקטיבית של גליוי נחשות; ע"א 50/83/323 [ונז'], ובמיוחד כאשר ברור לבעל חמולע שבין מנהלי המשא וממן, שקיים פער ממשי בין הכרוניה של הצד השני לבן מה שהוא בר-השגה על-פי המקבץ המשפטי והעבדתי לאמתינו."

46. הנتابעות חן בין חברות הגדלות בענף הייבוא והשוק של מוצרי צריכה בכלל ושמני המאכל בפרט ועל כן גליוי פרטיים מהותיים או גליוי פרטיים מהותיים אסורים שיש בהם כדי ליצור הסתמכות ולהשפע על שיקול הדעת הכספי עולח כדי חוסר תום לב משועע. לנتابעות כות רב בהשוואה לצרכן, יודגש כי אין מדובר בטיעות בצדויות העסקה שבדרך כלל אין חוק מביר בה הטעיה; לעניינו יפים דברי השופט היה בע"א 2469/06 (עליו) רון סוויטה ואחר' נגד חברת זאגא בגוש 5027 חלקה 1 בע"מ ואחר' :

"על דרך שלילה ניתן לומר כי טעת שיש בה כדי לענות את תמנית הציפיות, הסיכונים והשיקולים המסתוריים שעמדו בפניה. הנتابעת מסרו מידע מוחותי אסור למוחות המוכר ויפוי בכך הבריאותי שהיא בו כדי לחני את הנتابעת להעדייף את המוצרים של הנتابעות על פני המוצרים האחרים של חברות המותירות.

47. הסימון רמתעה מטעם הנتابעת יצר אצל הנتابעת מצג שווא לגבי הסיכונים והשיקולים המסתוריים שעמדו בפניה. הנتابעת מסרו מידע מוחותי אסור למוחות המוכר ויפוי בכך הבריאותי שהיא בו כדי לחני את הנتابעת להעדייף את המוצרים של הנتابעות על פני המוצרים האחרים של חברות המותירות.

48. עושק על-פי סעיף 18 לחוק החוזים, יפים דברי פרופ' גבריאלה שלו (עמ' 341):

"הצדקה להתגברות זו היא מוסרית, והטעין המנחה את תורתה העשיך הוא רעיון של מושך וצדק תברתי".

49.arkan שמנקשר בעסקה מול הנتابעות נעדר את הכלים לבור את טיבם האמייתי של המוצרים ואת הוראות הדין המחייבות ובלייה ביריה נכלל הarkan לעסקה תוך הסמכות על מנג אסור אשר שתו תtabעות פנוי. הarkan נתן באופן מוחלט ל"חסידון" של הנتابעות, בלית ביריה ומחוסר קיינה, מקבל על עצמו את רוע הגזירה המרה.

50. הנتابעות מטעות את צרכני וובכלם התובעת בכך שהוא, בידוען, מנצלת באופן אקטיבי את חוסר ניסיון ובורותם של הצרכנים כאשר האחראים מצדדים רואים באופן סיימון המוצרים, כפי שפורט ב יתר שאות לעיל, כתורה מסיני – דבר המעיצים את תחושת האימון שרכושים הצרכנים לנtabעות.

עלויות לפי פקודות הנזיקין

51. סעיפים 35, 36 ו-41 לפקודות הנזיקין – רשות, חובה כלפי כל אדם וחדר מדבר בעדו – חלהח היא כי לשם קביעת קיומה של עולות רשלנות על פי סעיף 35 לפקודות הנזיקין, אשר כוללת בחובה מנג שהוא רשלני, יש להוכיח קיומם של שלושה תנאי מצטברים: תחת זהירות מושגית וكونקרטיבית של המזיק כלפי הנזוק, אשר תוכרע בהתאם למבחן הצפויות הקבוע בסעיף 36 לפקודות הנזיקין; הפרת חובת זהירות על ידי המזיק; קשר סיבתי בין הפרת חובת זהירות לבין התק ע"פ חלقت בית המשפט העליזן ע"א 145/80 שלמה ועKENIN נ' המוחצת המקומית בגין שימוש ואח' (להלן: "פס"ד ועKENIN").

52. יש מקום להניח כי הנtabעות לא נקבעו משנה זהירות סבירה בנסיבות העניין מאשר הטענה כי נקבעו משנה זהירות סבירה בנסיבות העניין וכן יש לראות בנtabעות כדי שהתרשלו כלפי הצרכנים ובכלם התובעת היה ידוע ואו יכולות לדעת מה זה הנtabעות שגרמו לנזק בעת ההתרחשותו. הדין מכיר בקיומה של חובת זהירות מושגית בהיחסים שבין הנזוק לבין המזיק ואם בין המזיק לטפציים לבין הנזוק הטפциים, בנסיבותיו המiyorחות של המקרה, קיימת חובת זהירות קונקרטיבית בגין תנק הטפциי שהתרחש.

53. הנtabעות מציגות מנג שהוא רשלני ואסור, בין אם גרסו זאת בתום לב ובין אם לאו, כי יש לסמן את המוצר כבריא יותר "לא כולסטרול" וכפוגן יוגא עדיף על-פני מוצריים מוחרים. הנtabעות נהגו כפי שעסוק סביר בנסיבות העניין לא היה נוהג ואו נמנעו מלנהוג כפי שעסוק סביר היה נוהג בנסיבות העניין ובנסיבות ואו מודליהם, במחיל הרגיל של התחששות העסקית שבחן בין הצרכנים, קיימת הסמכות של הצרכנים ובכלם התובעת על המציג הרשלני שהזנו בפניה ופעלה לפיו, השפיע על בחירתה ואף נתנה בו אימון.

54. על-פי מבחן הציפיות, הסבירי-קיטיבי והאובייקטיבי, שנקבעו בפס"ד ועKENIN חכ"ל – הנtabעת הסתמכה על המציג הרשלני המטעעה וככזה פעלה לפיו בעיגים עצומות ורק בדיעד התרבר לח כי הטעעה ונגרם לה נזק בגין אותן הטעעה והסתמכות ולכן היה על הנtabעת לצפות

את התרומות הנזק מה גם כשלח של מדיניות משפטית האם יכול והאם יש מקום לצפות את התקן אשר מותרחש כאשר עוסק, כדוגמת הנגבאות, מנהיגות משטר מטעה כל שחדבר נוגע לכווית צרכנית, כדוגמת סימון מטעה בגין דין במרקחה דין, ועל כן חתנותות פסלה זו אינה פגעת בזכויות הצרך שהוענק לו על-פי דין ובעסק שכזה חייב היה, ברמתה "חוקות הכלכלית" אשר מגבשות את ערכי חיסוך של השיטה המשפטית והמדיניות המשפטית הנורמטיבית, לצפת את התרומות הנזק שנגרם או עלול להיגרם לצרכן לאור הסמכותו על מצג רשמי ואסור.

55. קיים קשר סיבתי מובהק וישי בין המציג הרשמי והאסור לבין הנזק אשר התרחש בפועל וiodagash כי מדובר בסוג הנזקים שnitin לכפותו וועלול לבוא באורת הדברים הטבעי שתרחש לו בין העוסק לצרכן כדוגמת המקהה דין. תנתבעות לא נקטו אמצעי זהירות סבירים למניעת הנזק – התבעות הרטשלי עת צינו במשפטם כי המוציאים הם ללא כווטרול ובמשתמע כי המוציאים מתימרים להיות יותר בראים שכן דבר זה יצר השפעה אסורה אצל הצרך וכן אין לנבעות לחלו אלא על עצמן משרמו לצרכן להסתמך ולהנגרר לעסקה בתבורה ותוך השפעה אסורה.

56. סעיף 56 לפקודות הנזיקין – תרמית בכך שהנתבעות מציגות מצג מטעה בכונה להגיא את הצרך בלחשך בעסקת כושלת. כאמור, מצג שווה הינה חatta' עבדות כובות על מנת לזרום לצד השני לחסתמך עליהם. המציג יכול לנבוע מעולת הרשות ויכול לנבע מעולת התרומות (ראה: ע"א (מוחזי – נזרת) 1165/07 חטף ישן ושותה', משדר עורפי דין ואח' נ' מלון חוף יון בע"מ ואחר).

57. סעיף 63 לפקודות הנזיקין – הפרת חובה חוקה, הנתבעות מפורות שורה מחוותיתן בעסק כאמור. הנתבעות הנתבעות הינה שכזו אשר מונעת מצרכנית באופן שיטתי קבלת תמורה אמיטי על מוחות המוציאים אשר רוכשים. מה גם שלפי סעיף 31 לתקן הגנת הצרך נקבע מפורשות כי דין מעשה או מחדל בגין פרקים ב', ג', ד' או ד' דין עדין עוללה לפי פקודה הnzikin.

הנתבעות אף מפורות שורה מחוותיתן על פי חוק הגנת הצרך ויתר ההוראות המפורשות לעיל; כמו כן עלילות לפי חוק החווים – הנתבעות הנתבעות בתקופה הטווע-תוועת נוגעה בתוסר תום לב אשר פושה בכל חלקה טוביה במערכות היחסים שבין הצרך לנבעות כך שבהתנהלות הנתבעות כמפורט לעיל גורמת להטיית צרכנים ואך לכדי עשייתם. אליבא דכלי עליון, על מנת לבסס את העוללה של הפרת חובה חוקה לפי סעיף 63 לפקודות הנזיקין, יש לבחון את התקיימותם של הנסיבות המצביעים הבאים: קיומה של חובה על-פי תיקוק; רתיקוק נועד לטובתו או להגנתו של הנזיק; החובה על-פי החקיקוק – חובה על-ידי הנזיק; הפרת החקיקוק על-ידי המזוק גרמה נזק לנזוק; הטע שגורם היו מן הסוג אליו מתכוון אותו תיקוק. מבלי להרחבת יתר על המידה בכל האמור, ברם, אין חולק כי הנתבעות

בהתנהלותן המתווארת יותר שאת לעיל הפרו שורה ארוכה של חובות הקבועים על פי תיקוקים רבים.

עלות לפי חוק עשיית עשור ולא במשפט

58. עשיית עשור ולא במשפט – כפי שתואר בתובענו זו בחרוכה יתרה, התובעת עשוות עשר ולא במשפט במספר מישורים: החל מאי סימון המוצרים כזרק הדין, וכלה ברכוס וKİפוח זכויות לצרכן להשווות בין מוצרים מוחדים בשוק לצורך קבלת החלטה מושכלת אילו מוצרים לצורך ואילו להימנע מצרכיהם. התובעת תען כי על-פי מחקר אשר נעץ באמצעות מרכזו המתקר והמידיע של הכנסת עולה כי צרכנים, בישראל ובמדינות רבות בעולם, מעדיפים לקבל תמורה אמיתית וממאנא לבני תכוונתו האמיתית והמלואות של מוצר בטרם החלטה בכך לצרכו ואו להימנע מזאת. העבותות עשו עשור ולא במשפט עת סימנו באופן אסור את המוצרים וגרמו להשפעה והסתמכות אצל הצרכן, אשר היה אמרו לחתת החלטת מושכלת איזות או פך צרכיתו למוצרים אשר משוקות חנובות, ומשהפשעו חנובות, בדרכים אסורות, על התלתו של הצרכן וגרמו לו להסתמך ולהתקשר עימן בעסקה; יוצא אפוא כי הצרכן נקשר בתחבולות עסקה אשר הביאה לתובעות רוחה קל, הוא הסכם שנגבה ממנו בגין מוצר חלפי דמות, כמוポート להלן.

עלות לפי חוק יסוד: כבוד האדם ותיירותו

59. סעיף 3 לחוק יסוד : כבוד האדם ותיירותו קובע כי אין לפוגע בקיומו של אדם ; מכאן אנו למדים כי פגיעה וברוסום בזכות הצרכנית של הצרכן שווה לפגיעה בקיומו הגרימת פגעה חמורה אף בתשומת הסchor ההונן בין התובעת לבין חנובות ואף פגעה קשה באוטונומיה של רצון התובעת למשם את זכויותיה הצרכניות להחיליט, לאחר השוואה אמינה ובלתי מושפעת ממציגים וסימונים אסוריים, אילו מוצרים הייתה מעדיפה לצורך ואילו הייתה נגעה מצרכיהם.

תיאור ופירוט הנזק

60. התובעת תינה צרכנית של מוצרי חנובות, והיא נהגת לרansom ולצרוך את שמע תירס המבויב/המושוק באמצעות חנובות תוך אמונה שהמוצרים הנ"ל עדיפים על-פני מוצרים אחרים בפן תבריאותי, בעוד שבפועל היא הוטעתה ; כאמור חנובות הציגו בפעם מצג אסור שהיה בו די כדי לגרום לתובעת להסתמך עליו ולפערל לפו כאשר התברר לה ורק בדיעד כי הוטעתה ונגרורה לטעקה בתחבולות. ובכך זכותה הצרכנית של התובעת קופחה, בחירתה נушקה ונפנמה זכותה הקיינית, וזאת האוטונומיה של רצונה למשם את זכותה הצרכנית בחופשיות עת נשלחה ממנה זכותה לצורך השוואה אמינה ובתרומה מושכלת לשיקול הדרישה החזויים והרצויים עבורה. לאור זאת היא Theta גועל, חרודה, סליטה,

מורמתה, כעוסה, מנועלת וחסרת אוגנים אל מול התאגידים המשחררים כדוגמת הנتابעות, אילו התובעת לא הייתה מסתמכת על אותו סימון במעמד העסקת, היא לא הייתה נקשרת עם הנتابעות בשום עסקה מלכתחילה או כלל הפחות היה אול' מסכימה להתקשר עם הנتابעת בעסקה אולם במוחיר מופחת ממה שנזגת לשלם בפועל שכן היא סבורה (בהתמכותה על המסומן בתווית) כי מזובר בשמנים ללא כויסטרול, שתינס בראים יותר ובעל תכונות עדיפות יותר על פני מתחריהם מאחר וגורסה התובעת לתומה כי בחסרת הסימון האמור מהמושרים המתחרים יוצאה כי המושרים של הנتابעות עדיפים על פניהם:

61. משכך לא ניתן אףו לחתudem מהטק שנגרם לתובעת ממעשי הנتابעות כאמור ויש לטעון כי לתובעת נגרם נזק ממוני לרבות נזק שהוא בלתי ממוני.

נזק ממוני

62. התובעת ריכשה/ארכאה בפועל את המושרים של הנتابעות על אף אי-עמידתם בחוראות הדין, וכי הסתמכה התובעת על הסימון חקיים על-גבי תוויות המושרים של הנتابעת ואף הושפעה ממנו כאשר ידעת, רק בדיעד, אודות הסימון המשעה והמנוגד להוראות הדין; במשמעות המתוירים של הנتابעות, כמובן לעיל, גרמו למצב שווה לפיו ערכם של המושרים, המשוקים בבראים וудיפים על-פי מושרים אחרים, אותם ריכשה/ארכאה התובעת במחיר גבוה יותר מאשר מושרים הריאלי בפועל ולמעשה פחות זה מגלן את נזק הממוני אשר נגרם לתובעת بعد תשלום בגין מושרים אשר ערכם פחות ממה ששוווקו בפועל או החלופין יקרים יותר ממושרים אחרים של חברות מתחרות.

63. אשר על כן ניתן להעמיד את הנזק הממוני על גובה 15% ממחיר המוצר אשר שולם בפועל או לחלופין לטעון כי המוצר של הנتابעת יקר בכ-15% ממושרים המתחרים.

64. תלן אופן חישוב וסיכום הנזק שנגרם לתובעת: התובעת נהגה לצריך 2 יחידת שמן טירס בnth של 3 ליטר, המיאבאים/משווקים באמצעות הנتابעות בחו"ש, ללא העדפה כלשהי, וזאת בכך כדי שנה עובר להגשת תובעה זו. התובעת שילמה בממוצע סך של 30升 עבור כל יחידת מוצר:

2 יחידות בחודש X 6 חודשים X 1 שנה X 4.5升 שטירר הנזק 30升 מהירות ליחידה בממוצע X 30% פחות בערך המוצר) = **54升 סת"ב הנזק ממוני אשר נגרם לתובעת מATAB**.

נזק בלתי ממוני

65. כאמור, מעשין ומחלין של הנتابעות פגוע ומונע אפשרות סבירה מצדיה של התובעת למשש את זכויותה כרכן ולהשווות בין מושרים שונים מותרים קיימים בשוק דבר שהיה יכול ו邏輯י אילולא הנتابעות היו מסמנת את מושריהם כמתחריב בניסיבות העניין.

66. פגיעה ביכולתו של צרכן לקבל מידע מהימן שיאפשר לו לחשות ולרכוש את המוצר שבו חפש על ידו שיקולי איות וmorph ון שיקולים נוספים ולוונטיים עשוי בהם להשפיע על החלטתו הרכנית, חינה פגיעה אשר הוכרה בפסיקות בתי המשפט, וחנק שנארס בעיטה הינו טק בר פיצוי ואף שומה לפצחות בגיןו.

67. לתובעת נגרמה עוגמת נש בידעה כי הולכת שולע עיי הנتابעות ובכך אף נפגעו זכויותיה כצרכן כמפורט לעיל. נזק זה של התובעת יש להערכו במסנה וחירותו בסך של 30 ש"ח.

68. מכאן סך הכל הנזק הממוני והלא ממוני אשר גורם לתובעת מהATABעות הינו בסך של 84 ש"ח.

התאמת התובעה בתביעה ייצוגית

69. הנATABעות הינו תאגדים מסחריים אשר בין היתר מייבאות ומשווקות מוצרים מזון ובכללם שמן תירס נשוא תובעת זו.

70. הנATABעות הין מהתאגדים המסחריים הנדולים ביותר במשק, אשר מייבאות ומשווקות את תוצרתנו לתאגידי ענק, רשותות שיווק, קמעוטאים, סיטוטאים ועוד. כך מוכרות הנATABעות ומשווקות שמן בהיקפי ענק במדינת ישראל.

71. הנATABעות כשותפים ממשותיים בתחום שמנת המאכל במדינת ישראל וכלה תייבות ודרשות לקיים את חוראות הדין החלות עליה' בעיקר ו Robbins החקת שעיניה הגנה על הצרכנים פשוטים.

72. התובעת תען כי בפסקת גובה הפסיכיות שיפסקו לתובעת הנATABעות, על בית המשפט לשים לצד עיניו את אחד מטרותיו העיקריות של המשפט הינו כוונת התנהגות, בעוד שת Tobuat הינה צרכנית שלן אשר התקשרה עימן בעסקה לרכישת המוצרים, תוך הטעיה חמורה ותוך הסתמכות על מצג שווה מטעמה ואסור, וכוחה הרכנית קופחה בכך לפגיעה חמורה באוטונומיה של רצונה לממשלה.

73. התובעת רשאית אם כך להגיש תובעה ייצוגית לפי סעיף 4(א)(1) לחוק תובעות ייצוגיות:

"אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מתחותיות של עבודה או משפט המשותפת לכל החברים המנסים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה".

74. קיימת לתובעת עילת תביעה אישית בנגד הנتابעות כמתואר לעיל עילה זו מעוררת שאלות משותפות של עובדה ומשפט המשותפות לכל הרכנים אשר רצשו את המוציאים של הנتابעות לכל הפחות במהלך 7 החימות האחרונות או מיום שיוקם ועד לאישור התובעה כייצוגית.

הأدמת הקבוצה והשאלות המשותפות

75. קבוצת בני האדם אשר להם שאלה משותפת של עובדה או משפט בעילת תביעה זו כוללת את - כלל הרכנים אשר רצשו את המוציאים של הנتابעות.

76. הקבוצה בשמה תנחל התובעת לתובעה זו מונה מספר רב של רכנים אשר לא ידוע במדויק מספרם אולם ניתן לחשיך מהמחקר שצורך לתובעה זו כי רובם המוחץ של הרכנים, היה מעודך לקבל תמורה Amitiyot ומחמינה, מבליל להיות מושפע בצורה אסורה על בתי המשפט הרכנית בין אם במייפן או בעקבין, אודות וכוכנות האמיתיות והIMALות של מושר לצורך השווה עם מוציאים אחרים בטוט חתולה באם לצרכו ו/או להימנע מזאת, וכן בידי הנتابעות הנתונות המדויקים אודות נתוניה המכירות של המוציאים נשוא התובעת.

77. כמו כן ניתן להניח כי הרוב המוחלט היו מעודדים לקבל את כל האינפורמציה הנחוצה בפועל זה, ללא השפעה אסורה, ולשם מימוש מלאו זכויותיהם הרכניים כמבואר ביפור שאות לעיל. מספר חברי הקבוצה מוערך בזיהירות רבה בכ-750,000 נס' חבר אשר ממוצע חיקף הנזק הממוני והלא ממוני עברו כל אחד מחת מושך מוערך בכ-50,000 נס'; חישוב מספר החברים ו/או היקף הנזק עברו כל אחד נתונה להערכתם בבוד בית משפט שוכב באמצעות כליו להעריך את ההיקפים הצדקיים והנכויים בנסיבות העניין.

מכאן שה"ב הנזק הממוני והלא ממוני אשר גרם לחבריו הקבוצה מהנתבעות היינו בסך של - 37,500,000 נס' והתובעת תניח כי סכום הנזק הקבוצתי מתחלק בין הנتابעות כך שתנתבעת 1 אחראית על 75% מהנזק הקבוצתי (28,125,000 נס') ולאחר שנתבעת 2 אחראית על 25% מהנזק הקבוצתי (9,375,000 נס').

78. נתוני מכירות מוציאי הנتابעות נשוא תובעה אינם בנחלת הכלל ואינם מפורטים ו/או נגישים לתובעת ו/או למי מחברי הקבוצה. מדובר בתנין חיוני, ובקיים ניתן בנקל לחשב את חסיד המבוקש של תברי הקבוצה. לשם כך, ובמידת הצורך, תובעת שומרת לעצמה את הזכות לעתור בבקשתות מותאמות לבית המשפט, כגון בקשהות להורות לנtabuat לנגולות ו/או לעזק בכל מידע הדרוש בהקשר זה ו/או לתובעה למינוי מומחה שיבחן ויעירך את הנזק שנגרם לחבריו הקבוצה, הערכת מספר חברי הקבוצה וגובה הכספי שיש לפסק לטובתם.

תקיינות התנאים לאישור תובענה ייצוגית

79. סעיף 8(א)(1) לחוק קובע כי:

"**התובענה מעוררת שאלות של עבודה או משפט המשוותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שן ייכרעו בתובענה לטובת הקבוצה.**"

80. ולענינו:

א. התובענה ון עניינה בסיפור מעשה חמור הנעשה בצורה שיטותית ומכוונת ון הטעית צרכנים, אינטנסיביותם וכן עשייתם ונצל נורחות בעטי כאשר הנتابעות מרששות לעצמן לסמן את מושריך בנגדו להוראות התקינה היישראלית חילוניות והדין החל בנסיבות תעניין כאמור לעיל כאשר יש בהתנהגות זו כדי לתמיעת צרכנים אשר הסתמכו על אותו סימן.

ב. מטרות הנتابעות מכל האמור היא לזכות בתרון יחסית ובתחרות בלתי הוגנת לטובות, בזמן שהן מושפעות על החלטת צרכנית באמצעותם אסור אשר יש בו כדי להכריע את הקף לצורך/רכישת את המוצרים שלתן ועלם עליהם בימר או להלופין להימנע מצריכת מוצריך של חברות מתחרות המשווקות מוצרים זהים אפלו יכול להיות עדיפים בטיב ובמחיר על-פני המוצרים דן) ובכך למקסם את הווחיקן של הנتابעות תוך הצגת המוצרים כבעל יתרון יחסית ברמת איכותיהם והוועלתם ו/או הבריאות שאמור הוכיחו לחפיק מצריכתם בעוד שידיעת הדברים לאמינותם יש בהם כדי להפריה באופן ממשוני מערכם ו/או מאיכותם של המוצרים.

ג. שאלות אלו מושותפות לכל חברי הקבוצה וכן נשמרות הזכות להוסיפה שאלות נוספת המשוותפות לכל חברי הקבוצה.

ד. התובעת שומרת לעצמה הזכות להוציא שאלות נוספת המשוותפות לחבריו הקבוצה או להוציא אף תתי-קבוצות בהקשר של הפרות דין אחרות.

81. קיימות "אפשרות סבירה" כי התובענה תוכרע לטובת הקבוצה; העובדות נתמכות בראיות שלא משתמשת לשני פכים.

82. סעיף 8(א)(2) לחוק:

"**תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה והחוננת להכרעה בחלוקת נסיבות הלניין.**"

83. הנהק אשר ספג כל צרכן הינו קטן באופן יחסית ולכן מהויה חסם בפני הגשת תביעה אישית על-ידי כל אחד ואחד מחברי הקבוצה, עקב העליות הגבות שבניהול הליך משפטי עצמאי.

84. ריבוי התביעות הנובע מהגשת תביעה אישית על-ידי כל אחד מחברי הקבוצה יהווה עומסכבד על מערכת המשפט במדינת ישראל ובזו משבאים אידיר. לנתקבות מאות אלפי ערכנים, אשר סביר כי וربם ככלם נפצעו במידה זו או אחרת מוחתמכלוון הקלוקלה. הגשת מעבנה ייצוגית היה חזק חרואה לסייעו מעמד צרכני המבעות והדריך היעילה והחוונת ביתר להכרעה במחלוקת זו.

85. סעיפים 8(א)(4) ו-(5) לחוק קובע כי:

קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה ייצוג וניהול בדרך חולמתה".

קיים יסוד סבוך להגעה כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייוצרו ויונח בתום לבו.

86. לבאי-כח התובעת ידע רב ביחסו ל佗ונות ייצוגיות שכן מדובר במושך עורך-דין עם ניסיון
עשיר ותמוחים רבים.

78. לתובעת אין כל ניגוד עניינים ועניינים של כלל חברי הקבוצה יחול גם תקפה על יושר, האגיניות וטוהר מידות, על מנת לתקן את העול שנעשה לחברי הקבוצה. על כן, עניינים של חברי הקבוצה יוציאו וועלם בתום לב. לתובעת עניין אמיתי בתשלומים פיצויי חוגן וחולם לאביבור החרכניים, והחובעת ובאי-כוחה יעשו כל שאל ידם כדי להציג את התמונה בכללותה רפוני בית המשפט.

הسعدים המתבקשים

88. לאור האמור לעיל, מתקבש בית המשפט הנכבד לחזור על מנת הסעדים הבאים:

- א. לאשר את התובענית כתובענה ייצוגית.

ב. להגדיר את הקבוצה המייצגת לצורכי התובענית הייצוגית, כאמור לעיל.

ג. השבת כספי הכספיים ואו החלק החיסרי אשר צורק להיות מופחת מערכם של המוציארים בשל ההשפעה האסורה שתופעה במידה על החלטות הצוון המונעת השוואה נכונה וקבלה החלטהמושכלת.

ד. פיצויים בעבור קיוח זכויות הרכנית ותעליבות ישרה או עקיפה באוטונומיה של רצונם ושיתוקם תוך ניצול בורותם את מעמדם הנחות, מطبع מערכת היחסים הלא הוגנת שומרת בין הנחמות לצרכנים, ליחיעת תדין המוחיב בניסיבות העניין.

ה. ניתן צו המורה על הנבענת לחוזל משוקן המוציאים, מביל לשננס כדבי וסדרת הדין והתקנים הרלוונטיים, אשר בא להרע עם הצוון ולא מגשימה את מטרת ותכלית דיני הרכנות וכן להימנע מפגיעה בקניינים של הצרכנים ובאוטונומיה של רצונם לממש את זכותם לחופש הבוחרה הרכנות ללא כל תשפועה אסורה בגין מושרין ו/או בעקיפין.

- ג. ליתן לתובעת ולקבוצה כל סעיף נכון וצדוק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעתו של כבוד בית המשפט.
- ה. ליתן הוראות בדבר אופן פרטום החלטה בתובעה זו לששתකבל, לקבוע את נסח הפרטום ולהזכיר את הנتابעות בהוצאות הפרסום.
- ח. להורות על תשלום גמול הוגן לתובעת, בהתאם כאמור בסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, תוך חישוב זהיר בשיעור של 5% מגובה החטבה אשר תפסק לחבריו הקבוצה.
- ט. לקבוע את שכר הטרחה של באי כוח התובעת, בהתאם כאמור בסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות, תוך חישוב זהיר בשיעור של 30% מגובה החטבה אשר תפסק לחבריו הקבוצה.
- כ. ליתן לתובעת ולקבוצה כל סעיף נכון וצדוק בנסיבות העניין, לפי שיקול דעתו של כבוד בית המשפט.

סיכום

89. עניינה של תובענה זו חינה בחתמתה פסולה ובлемי חוקית מטעם הנتابעות אשר בוחרות לסמן את המוצרים נשוא תובענה זו שלא כדין, לאורם לצרכיהם ובכלם התובעת להסתמך על אותו סימן ולמנוע בכך לקבל החלטה צרכנית מושכלת אילו מוצרים לצורך ואילו להימנע מצריכתם.

90. נוסף על כך עניינה של תובענה זו בחטיעית צרכנים לגבי טיב ואיכות המוצר בפן תבריאווני המשווק על-ידי הנتابעות ובשיקתם בדרך שבה בוררות הנتابעות את המידע שיש בו כדי להשפיע על החלטת הצרכן וועלות מכך שהוא אסור שאינו משקף את הממציאות החוקית של הלייני חמסחר ההזגניים ומונצלה את פערו הכספי והאינפורמציה השוררת בין הצרכן חפשוט.

91. החתמות פסולה זו גורמת לצרכני הנتابעות נזקים כבדים ביחס ולחם עומדת הזכות לקבל חשבה ופיצויי בספי על אותם הנזקים.

92. התובענה מוגשת לכבוד בית המשפט המחווי בחיפה ועל סמכות מקומית מענינית להיזקק לה.

93. אשר על כן בית המשפט הנכבד מונבקש להזמין הנتابעות לדין ולהזכיר שלם לתובעת ולחברי הקבוצה את מלא נזקיהם כמפורט לעיל או לפי כל פירוט אחר כפי שימצא בבית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין וכן לחיבת את הנtabעות בתשלום הוצאות משפט, שכ"ט בא-יכח תובעת ומעים כדין, תכל בצוירף הצמודה וריבית כתוקם ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ב'כ חתונת
נבי נבון רוז'